

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 124/2016
24.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.О., због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.О., адв. М.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријепољу ЗК 3/14 од 22.09.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж 354/15 од 11.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.О., адв. М.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пријепољу ЗК 3/14 од 22.09.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж 354/15 од 11.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу ЗК 3/14 од 22.09.2015. године, окривљени М.О., оглашен је кривим због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а. став 2. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и истовремено је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а која ће му се уколико је не плати у наведеном року заменити у казну затвора рачунајући сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне за један дан затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж 354/15 од 11.12.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.О., адв. М.М., а пресуда Основног суда у Пријепољу ЗК 3/14 од 22.09.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног М.О., адв. М.М., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без достављања обавештења Републичком јавном тужиоцу и браниоцу окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног М.О., адв. М.М., у поднетом захтеву не опредељује конкретну учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Наведена повреда је према наводима захтева учињена тиме што је у конкретном случају примењен кривични закон који се не може применити, обзиром да се у конкретном случају не ради о кривичном делу грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ за које је окривљени оглашен кривим већ о кривичном делу грађење без грађевинске дозволе из члана 219а. став 1. КЗ.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Изреком првостепене пресуде утврђено је да је окривљени „у урачунљивом стању, као инвеститор објекта који се гради без грађевинске дозволе, изводио радове на изградњи стамбено – викенд објекта, без грађевинске дозволе ...“, те да је извршио кривично дело из члана 219а став 2. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које је окривљени М.О. оглашен кривим произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а. став 2. КЗ, а како је правилно нашао првостепени и другостепени суд.

Стога се неосновано захтевом браниоца окривљеног указује да је у конкретном случају примењен закон који се не може применити, те да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбио као неоснован, и на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

